

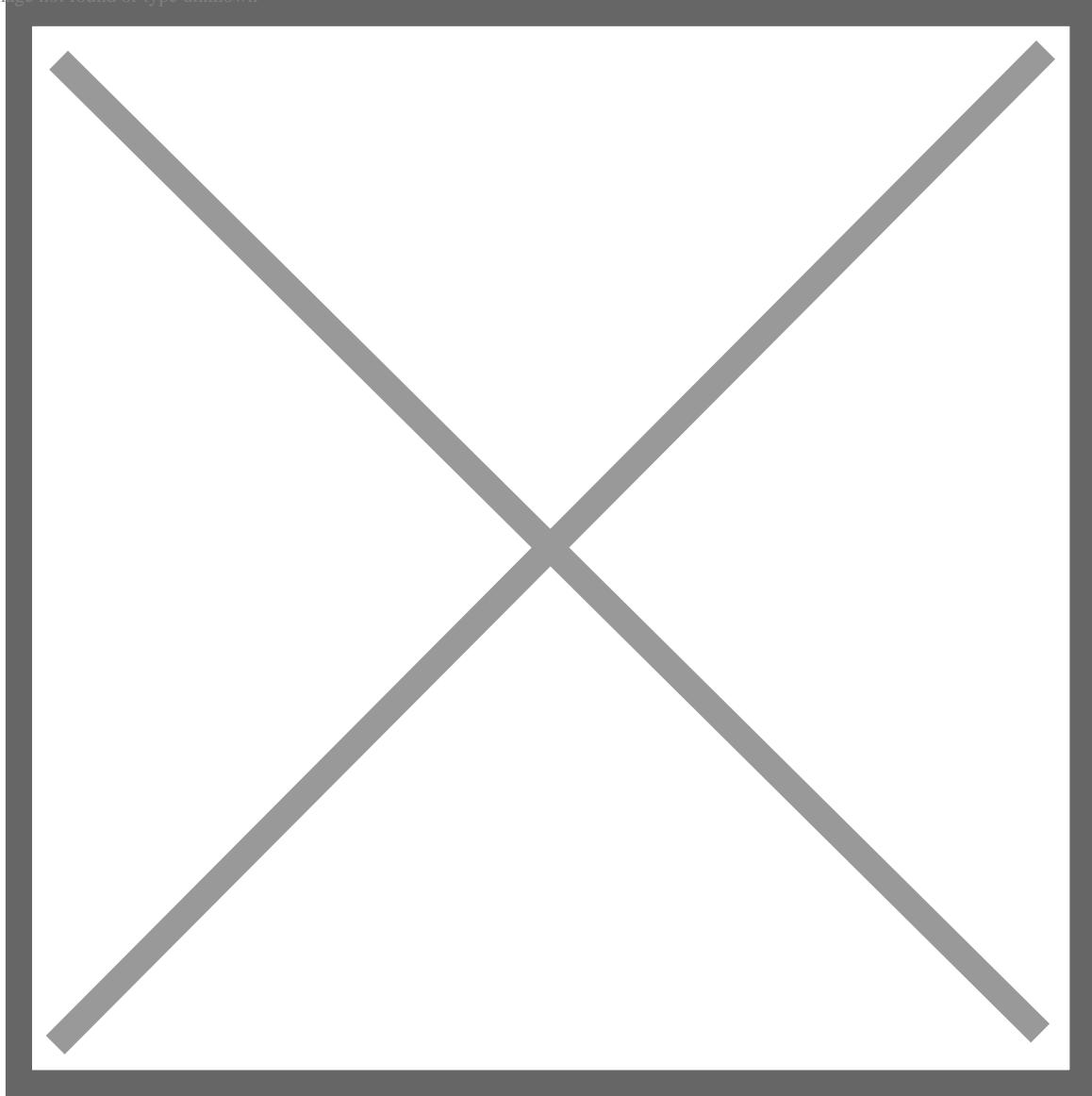
# Πρόσεχε ουρανέ και λαλήσω, γη ενωτίζου φωνής μετανοούσης Θεώ (Γέροντας Σωφρόνιος του Έσσεξ († 1993))

/ [Πεμπτουσία](#)



Είη το όνομα Κυρίου ευλογημένον εις τους αιώνας των αιώνων». Έχω και πάλιν την άνωθεν ευλογία να ευρίσκωμαι μαζί σας και να ομιλώ περί εκείνου, το οποίον είναι η εσχάτη μας επιθυμία, ο έσχατος σκοπός μας.

Η καθημερινή ζωή διά του υλικού της βάρους συνθλίβει σε τέτοιο βαθμό μέσα μας την πνευματική σκέψη, ώστε να μας είναι απαραίτητο να ελευθερωθούμε, ως ένα ωρισμένο σημείο, από την επιρροή που ασκεί επάνω μας ο ορατός αυτός κόσμος· να ελευθερώσουμε το πνεύμα μας, για να εισδύσουμε στην Αποκάλυψη, η οποία μας δόθηκε από τον σαρκωθέντα Λόγο του Πατρός.



Τα λειτουργικά κείμενα των Ακολουθιών της πασχαλινής περιόδου χρησιμοποιούν λιγώτερο την Παλαιά Διαθήκη, ομιλούν λιγώτερο περί του Αγίου Πνεύματος και συγκεντρώνουν την προσοχή μας περισσότερο στο γεγονός της Αναστάσεως του Χριστού, διότι σ' αυτήν είναι θεμελιωμένη η πίστις μας. Και μολονότι οι Ακολουθίες τροποποιούν την προσευχή, με την οποία αρχίζουμε συνήθως τις συνάξεις μας, απευθυνόμεθα όμως πάντοτε στο Άγιον Πνεύμα, στον ουράνιο Βασιλέα, στο «Πνεύμα το Άγιον το εκ του Πατρός εκπορευόμενον». Ενώ τώρα που φάλλουμε το «Χριστός ανέστη εκ νεκρών», το πνεύμα μας κατευθύνεται, όπως είπα πριν από λίγο, προς το κεντρικό αυτό γεγονός, το μεγαλύτερο από όλα τα γεγονότα του κτιστού κόσμου: την Ανάστασι του Χριστού.

Εν τούτοις δεν θέλω να σταματήσω μόνο σ' αυτό το γεγονός. Την καθημερινή μας ζωή εμφορά, -εν πάσῃ περιπτώσει θα έπρεπε να εμφορά- η έμπνευσις του Αγίου Πνεύματος. Στο Σύμβολο της Πίστεως λέγεται περί του Αγίου Πνεύματος ότι στην

## Παλαιά Διαθήκη ελάλησε διά των Προφητών.

Στην προσευχή προς τον φύλακα Άγγελο, για την οποία έχουμε μιλήσει, λέγομε: «Άγγελε του Θεού, άγιε φύλακά μου, κατεύθυνε την ζωή μου προς τον φόβο του Χριστού και Θεού· στερέωσε το πνεύμα μου στην αληθινή οδό και τρώσε την ψυχή μου να ποθή τα ουράνια».

Ενώπιόν μου ευρίσκεται εκτεθειμένη, ιδιαίτερα τώρα, όλη η προηγούμενη ζωή μου. Βασιζόμενος στην εμπειρία αυτής της ζωής κρίνω ότι είναι απαραίτητο σ' όλους μας να ασκούμε το πνεύμα μας να μη γνωρίζη, ούτως ειπείν, με την ίδια την φύσι, παρά μόνο μία ενέργεια: να διαμένη στην ατμόσφαιρα της Βασιλείας του Χριστού.

Εάν κάποιος προσεγγίση τα γεγονότα από μία θεολογική άποψι, πρέπει να πη ότι η πιο σπουδαία στιγμή της Αποκαλύψεως έλαβε χώραν, όταν ο Θεός φανερώθηκε στον Μωϋσή μ' αυτές τις λέξεις: «Ἐγώ είμι ο Ων» ('Έξοδος γ', 14). Στη συνέχεια το Άγιον Πνεύμα ενέπνευσε λόγους, οι οποίοι μας είναι αναγκαίοι για να γνωρίσουμε την ίδια μας την φύσι. Άλλα οι άνθρωποι στηριζόμενοι σε μια εσφαλμένη αντίληψι αυτής της φύσεως, ή δεν αποδέχονται με κανένα τρόπο την πίστι μας στην εν Θεώ ανάστασι ή μορφώνουν μία γνώμη πολύ υψηλή περί του ανθρώπου, ωσάν να μη έχη ανάγκη του Θεού.

Εάν αγωνιζώμεθα να διαμένουμε εντός της Αποκαλύψεως, της θεμελιώδους Αποκαλύψεως, όπως αυτή εκφράζεται στην Παλαιά Διαθήκη, αυτό το Πνεύμα εγγίζει την καρδιά του ανθρώπου και την διανοίγει μέχρι το άπειρο. Και το Άγιον Πνεύμα αποκαλύπτει στον άνθρωπο εκείνο που είναι σ' αυτόν αδύνατο να σκεφθή, όταν ζη κατά σάρκα. Ο Κύριος είπε ότι νικούμε την δύναμι της αμαρτίας, που ασκείται επάνω μας, με την νηστεία και την προσευχή (Βλ. Ματθ. ΙΖ', 21).

Δεν θέλω να απομακρυνθώ από τα θεμελιώδη θέματα και να αναφέρω τα δευτερεύοντα. Άλλα τώρα μου είναι δύσκολο να διαλέξω τους λόγους, οι οποίοι συνωθούνται στα χείλη μου.

Η νηστεία πολύ συχνά εννοείται τόσο διαστρεβλωμένα, ώστε όχι μόνο δεν μας βοηθεί να εισδύσουμε στα βάθη της θείας ζωής, αλλά ακόμη φονεύει και την σάρκα. Ο Μάξιμος ο Ομολογητής, ο μέγας αυτός Άγιος και θεολόγος της Εκκλησίας μας, μας δίδει μία πολύ σπουδαία διδαχή: «Να επιβάλης στο σώμα σου μία άσκησι προσαρμοσμένη στις δυνάμεις σου και για τα λοιπά προσήλωσε την προσοχή σου στον νού».

Μέσα στον πνευματικό κόσμο του Χριστιανού υπάρχουν πράγματα που δεν

μπορούμε να καταλάβουμε με την βοήθεια της απλής ανθρωπίνης λογικής. Αυτά γίνονται σαφέστερα με την εμπειρία της Χάριτος, όταν μας δίδεται να διαμένουμε στην κατάστασι της αληθινής θεωρίας. Τότε το περιεχόμενο της Αποκαλύψεως γίνεται σε μας ολοφάνερο.

(συνεχίζεται)